

PROMETHEUS

FØRSTE DEL

EN FANTASI I BILLEDER

— AF —

MARIE LOUISE DROOP

Fru Clara Wieth Pontoppidan som Feodora Rostow.

INSTRUKTØR: AUG. BLOM

— I HOVEDROLLEN: —

GUNNAR TOLNÆS

PROMETHEUS

ANDEN DEL

EN FANTASI I BILLEDER

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■ AF ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

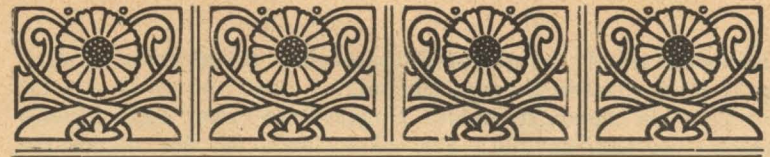
MARIE LOUISE DROOP

INSTRUKTØR: AUG. BLOM

I HOVEDROLLEN:

GUNNAR TOLNÆS

Prometheus.

HOVEDPERSONER:

Hogan Ford, Milliardær	Gunnar Tolnæs	
Feodora, hans Hustru	Clara Wieth Pontoppidan	
Trevor, hans Ven	Tronier Funder	
Allan Cormac, Ingeniør	} Elever i Geni- skolen {	Svend Melsing
May Lovice		Johanne Fritz-Petersen
Julian Canon-Lee		Hugo Petersen

(Millionæren Hogan Ford, der som en moderne Prometheus er blevet drevet til Oprør mod Skaberens Almagt paa Grund af sine bitre Livs-erfaringer, har ægtet den forældreløse Feodora Rostow, skønt hun er Datter af den Kvinde, som voldte hans stakkels Forældres Ulykke. Selv hævder han, at hans Motiver til at indgaa dette Ægteskab kun har været at faa den forhadte Tatjana Rostows Datter i sin Vold og se hende blive Moder til en Søn, undfanget i Had og opdraget i Had. Hans eneste Ven Trevor oprøres over hans Sinds ufattelige Haardhed; men Feodora tror at forstaa ham og beder til Gud, at hun maa besejre hans Had og vinde hans Kærlighed.)

Knapt et Aar efter Millionæren Hogan Fords sensationelle Giftermaal med „den berømte sibiriske Danserinde“ Feodora Rostow har den moderne Prometheus virkeliggjort den ene af sine store Planer: Oprettelsen af en fri og konfessionsløs Idealskole, hvor geniale Anlæg hos de Unge kan udfolde sig under de gunstigst mulige-Vilkaar. „Geniskolen“ kaldes den i daglig Tale.

Det ualmindelige Foretagende har skabt megen Opmærksomhed om Stifterens Navn, og han staar netop i Begreb med at aflægge den nye Læreanstalt et Besøg, da han indtrængende opfordres til først at begive sig ind til sin Hustru, hvis Tilstand er alvorlig. Men han gør sig haard: Først *efter* Barnets Fødsel vil han se hende.

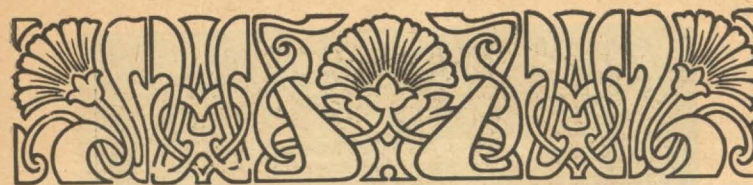
Ude paa „Geniskolen“, hvor der holdes Foredrag over Emner som „Naturens Grusomhed“ — illustreret ved grelle Eksempler —, eller „Kirken og Barbariet“, er man

HOVEDPERSONER:

Hogan Ford, Milliardær	Gunnar Tolnæs
Trevor, hans Ven	Tronier Funder
Tatjana Rostow	Berthe Forchhammer
Feodora, hendes Datter	Clara Wieth Pontoppidan
Iwan Vorontzoff, Forretningsfører	Aage Hertel
A-Tschun, Caiety-Hall's Ejer	Kai Lind

Prometheus.

Prometheus, en af den græske Mytologis Titaner, ranede i Følge Sagnet Ilden paa Olympen, gemte den i en hul Plantestængel og bragte den tilbage til Menneskene; og hos Ovid fortælles der, at Prometheus dannede Mennesket af Jord og Vand, men Zeus harmedes over hans Trods og lod ham lænke til en Klippe i Kaukasus, hvor en Ørn sønderhakkede hans Lever, indtil han endelig befriedes fra sine umenneskelige Lidelser af Herakles.

For senere Tiders Kunst og Digtning har Prometheus-Skikkelsen haft megen Tiltrækning, særlig berømt er den store engelske Lyriker Shelleys „Prometheus“ og Goethes Digt om samme Æmne, to Digterværker, i hvilke Forfatterinden af denne storslaaede Fantasi i Billeder har fundet Motiver til sin Omplantning af Prometheus-Typen i ny Jord.

Hogan Ford — den moderne Prometheus — er den utrættelige Forsker, Sandhedssøgeren, som selv bittert har erfaret Livets Ubarmhjertighed og gennem sin Erkendelse forledes til Oprør mod Skaberens Magt. Menneskefjendsk og pessimistisk lever han en Del af Aaret en Eneboers Liv paa en fjern Ø; og paa det Tidspunkt, da Handlingen tager sin Begyndelse, er en af hans faa Venner, Trevor, paa Vej til denne afsides liggende Ø med en vigtig Efterretning. Han har fundet den Kvinde, som Hogan Ford har befalet ham at efterspore; hun befinder sig ombord paa en Damper, som ventes den følgende Dag.

Ved denne Meddelelse bryder Hogan Fords gamle Nag paa ny ud i Flamme, Hadet til hende, Hadet til ham,

som skabte denne grusomme Verden. Og for at lade Vennen forstaa de sælsomme Sindsstemninger, som bevæger ham, begynder han at fortælle om sit Liv.

Hans Forældre var forviste til Sibirien, men følte sig dog lykkelige, indtil en Dag hans Fader, der ernærede sig som Pelsjæger, blev kaldt op til Guvernørens smukke og letsindige Frue, Tatjana Rostow. Her oppe i Guvernørpaladset gentog Historien om Potifars Hustru sig. Og skønt Hogan kun var Dreng dengang, forstod han dog, at det var den skamløse Guvernørfrue, der blev Skyld i Forældrenes Ulykke. Det er de uudslettelige Erindringer fra hine Barneaar, der har faaet ham til at hade den Kvinde, som overgav hans ulykkelige Fader til Slavelænkerne og Knutten i Sibiriens Gruber og lod hans syge Mor kaste i Fængsel, hvor Rædslerne berøvede hende Forstanden.

Siden blev Hogan Ford ved Skæbnens Tilskikkelser Ejer af Millioner, efter at han havde fundet rige Guldlejer ved Yukon-Floden. Pengene har dog ikke bragt ham Lykke, men de har givet ham Magt til at trodse Gud og Mennesker.

Den gribende Fortælling afbrydes af et Alarmskud fra et Skib i Havsnød. Det er fra Damperen, som stævner mod sit Bestemmelsessted med den fordums skønne Guvernørfrue og

hendes purunge Datter, Feodora, ombord. Den nydelige unge Pige er engageret til et obskurt Forlystelsesetablissement af en fordægtig Impressario, Iwan Vorontzoff, hvis eneste Tanke i disse truende Nattetimer er at redde sig selv og sit. Da Skibet er i Fare, kommanderer han i Tide Artistinderne til Gaiety-Hall op paa Dækket. Feodora vil ikke lade Moderen i Stikken, men Fru Rostow, som nu er en ældet og hærget Kvinde, imødeser kun Døden som en Befrielse og bønfalder Datteren om at gøre, som Vorontzoff befaler.

Hogan Ford bereder sig uden Betænkning til at bringe Hjælp, thi han hader ikke Mennesker, som er i Nød og kæmper for Livet, men kun dem, der øver Uret.

Ved uforfærdet at trodse Elementernes Rasen og Menneskenes Frygtagtighed i den mørke Stormnat lykkes det Hogan at redde Feodora fra at omkomme i de fraadende Bølger; og da Impressarioen straks er paa Færde for at sikre sig den bevidstløse unge Pige, bliver han afvist; i det Øjeblik, da Feodora atter slaar sine Øjne op, befinder hun sig i Hogan Fords Bjælkehytte og synes, at den Mand, der staar bøjet over hende, er som selve den gode Gud, fordi han har frelst hende fra den truende Død.

Vorontzoff er imidlertid ikke til Sinds til at lade sig narresaa let for det Bytte, han mener at have kontraktligt Krav paa; ved Nattetid forsøger han med Vold at bortføre Feodora,

men Ford kommer tidsnok til at hindre ham i hans Forehavende og kaster ham uden videre paa Døren.

Det er, som om Samværet med den unge ufordærvede Pige, der ved Skibbrudet er bleven forældreløs, vækker nye Følelser til Live i den gud- og menneskefjendske Hogan Fords Sind, Følelser, der kommer til Udtryk i Ord som disse: Kunde jeg blot glemme Hadet og opleve Kærligheden!

Men da han en Dag har faaet uomstødelige Beviser for, at Feodora er Tatjanas Datter, sker der et brat Omslag i hans Holdning over for hende, og han gaar af private Grunde ind paa at overgive hende til Vorontzoff; dog udleverer han hende kun paa den Betingelse, at hun ikke maa tvinges til at optræde i Gaiety-Hall.

Medens den grænseløs fortvivlede Feodora maa finde sig i at blive ført fra det Hjem, hun allerede havde vænnet sig til at betragte som sit, til Storbyens Kineserkvarter, vender Hogan Ford sig trodsigt mod nye Opgaver og aflægger uventet et Besøg hos Hans Højærværdighed Biskoppen; først afvæbner han al mulig Mistænksomhed eller Reservation fra den høje Gejstliges Side ved at bede ham anvende en klækkelig Sum til de Fattige i Menigheden; derefter drager han Bispen ind i en teologisk Diskussion, som ender med, at Sjælehyrden erklærer Genierne for at være Guds værste Fjender, thi de er i Slægt med Prometheus og forfører Menneskeheden i Stedet for at være Guds Børns sande Vejledere.

Som Hovedaarsagen til Massernes Frafald fra Kirken stempler Biskoppen Markedsgøgllet og de aandløse Forlystelser; og da Samtalen er endt, har den Guds Mand uden at ane det givet Ford Anvisning paa, hvorledes han bedst skal virkeliggøre de Idéer, som aldrig lader hans trodsige Sind i Ro.

Næppe er Millionæren vendt hjem til sit Palads, før han betror Trevor, at han agter at bane Vejen for Genierne paa en Maade, som Verden endnu aldrig har set Mage til, og at han fremdeles vil oprette et vældigt Forlystelsesetablisement for at glæde Menneskene ved Markedsgøgl.

Trevor lytter undrende til, hvad Vennen har at berette om sine Planer; dog, hvad der i Øjeblikket optager den unge følsomme og rettænkende Mand langt mere, er den Kendsgerning, at Feodoras Modstand allerede er knækket ved Tvang, og at hun imod sin Vilje skal debutere samme Aften i Gaiety-Hall.

Da Hogan Ford erfarer, at man saaledes tror at kunne ignorere ham, er han ikke længe om at tage sin Beslutning. Han meddeler kort og fyndigt sin unge Ven, at han endnu samme Aften vil indgaa Ægteskab med Feodora Rostow — ikke for at gøre hende lykkelig, men for at faa Tatjanas Datter i sin Vold med Lovens Ret, og fordi han har Brug for en Søn, undfanget i Had og opdraget i Had, til at fortsætte Kampen, naar hans egne Kræfter engang svigter. Den

imidlertid travlt optaget af Forberedelser til en smuk Modtagelse af den store Foregangsmand.

Ved sin Ankomst hyldes Hogan Ford som den, Viden-skaben er Tak skyldig: Fra hans Skole vil der udgaa en Slægt, som frigjort fra Fædrenes Tro vil naa til den højeste Erkendelse. Derefter begynder en Gennemgang af Anstaltens mange forskellige Afdelinger; fuld af Anerkendelse hilser Ford

paa den unge, lovende Billedhugger Canon-Lee, der med ungdommelig Dristighed udtaler sin Tvivl om Guds Eksistens; derimod kalder han Allan Cormac en Fantast, da denne Elev i begejstret Optimisme fabler om Muligheden af at skabe et evigt Foraar i Nordeuropa ved at holde den iskolde Labradorstrøm borte fra den varme Golfstrøm ved Hjælp af mægtige Dæmninger!

Da Ford venligt spørger Frøken May Lovice, som Cormac sværmer for, hvilken stor Idé der ligger bag hendes Arbejde, svarer den unge Pige jævnt og naturligt, at hun kun stræber efter at frembringe noget, som kan gøre Menneskene lykkeligere og Verden skønnere; med fin Ironi viser han hende, hvorledes selve den prægtige Rose, hun tilkastede ham ved hans Komme, skjuler den dræbende Orm; men her afbrydes Inspektionen brat ved en Melding fra Millionærens Hjem om, at Fruen ligger for Døden.

Ved sin Tilbagekomst erfarer Hogan til sin dybe Skuffelse, at Feodora har født ham en Datter; og i Hustruens

Soveværelse træffer han hendes Sjælesørger, som han med isnende Hovmod viser bort. Den unge Moder gennemrystes af frygtelige Feberfantasier; da de endelig er forbi, og hun udtaler Ønsket om at se sit Barn, har Faderen allerede ladet det fjerne fra Hjemmet. Trevor har modstræbende bøjet sig under Vennens Vilje og ydet sin Medhjælp til dette Skridt, skønt han finder det hjerteløst; og tilmed har han maattet

lovu ubrødelig Tavshed. Den eneste Trøst, Hogan har at give den ulyksalige Moder, lyder saaledes: Hvis du engang giver mig en Søn, saa vil din Søn leve!

Nogen Tid senere aabnes med Brask og Bram den store Forlystelsespark, som Hogan Ford har skænket sin By. Paa Aabningsdagen bærer han den samme Cowboydragt som hin Aften i Gaiety-Hall; men paa hans Glædesdag er Feodora sørgeklædt; hendes Tanker kredser kun om den lille Pige, som hun tror død.

Den smukke May Lovice fra „Geniskolen“ er ogsaa blandt de første Besøgende i det nye Forlystelsesetablisement; hun har Lyst til at se, hvorledes Hogan Ford vil gøre Menneskene lykkelige.

Paa denne Eftermiddag, som skulde være viet til Livsglæde og harmløs Munterhed, udvikler Begivenhederne sig imidlertid hastigt paa en Maade, der kommer til at gribe afgørende ind i de to Ægtefællers Liv. Saa snart Hogan Ford er taget hjemme fra, bekender Trevor alt for Feodora, som straks iler

til sin lille Pige; og i denne Stund, hvor hun for første Gang gennembæves af Moderkærlighedens uendelige Lykke, føler hun samtidig Angsten for, at Barnet atter skal blive taget fra hende, og flygter derfor bort med det.

Imedens dette foregaar, færdes Hogan Ford ukendt blandt Mængden, som strømmer til de nye Forlystelser; han er i et ganske fortræffeligt Humør, da han med eet bliver Vidne til

et gribende Optrin: May Lovice har frygtløst søgt at standse et Udslag af menneskelig Bestialitet, og til Tak stenes hun til Døde. For sent hugger Hogan Ford sig Vej gennem den opfanatiserede Mængde; May har udaandet. Og i sit Hjerte føler han et Øjeblik, at den lille Pige, der ikke er mere, og som havde troet paa Lykken og fundet Verden skøn, retter en stum Anklage imod ham.

Da han vender hjem, hensættes han i et hæftigt Raseri ved Meddelelsen om, at hans Hustru er gaaet og ikke kommen tilbage. Men næppe har han betraadt sit Arbejdsværrelse, før hans Blods vilde Rasen isnende stivner: Der sidder Ven- nen Trevor, død for egen Haand; Ligets Fingre krummer sig krampagtigt om et Brev, der er som en ny og manende Anklage: Trevor har valgt Døden, ikke fordi han frygtede Ven- nens Vrede, men fordi Hogans ubændige Had til Gud og Mennesker har forgiftet hans Sjæl og lagt hans Liv øde.

Selv om Dagens gribende Indtryk hamrer stærkt paa Hjer- tets lukte Døre, rejser Hogan sig ikke desmindre i ny Trods:

Skal hans Hjerte end sprænges af Lidelse, vil han dog ikke opgive Kampen. Ukuelig indvarsler han til Strid mod de be- staaende Kirkesamfund; i Prometheus-Templet paa „Geni- skolen“s Grund vil han personlig prædike Hadets Evan- gelium.

Forgæves søger Hans Højærværdighed Biskoppen at faa ham fra dette Forehavende ved at true ham med Himlens

Forbandelse; Hogan lader sig ikke skræmme; Prometheus lig vil han forme Mennesker i sit Billede.

Den gamle Kirke, som Hogan Ford benytter til sin ateistiske Propaganda, er fyldt til sidste Plads paa den Dag, da han staar paa Prædikestolen og prædiker Hadets Evangelium. Han tager sit Udgangspunkt fra Skriftens Ord om, at Gud Herren skabte Mennesket i sit Billede. Mand og Kvinde skabte han . . . Og Gud saa alt, hvad han havde skabt; og sé, det var saare godt. Men det var en Dæmons Værk, tordner Hogan; og denne Dæmon trodser han. Frygtløs nedkalder han dens Straffedom over sit eget Hoved uden at bøje Knæ for den kuede Menneskeheds ubarmhjertige Tyran.

Midt under denne himmelstormende Prædiken sker det som ved et Mirakel, at Kirkeklokken begynder at ringe, — som drog en usynlig Haand i Rebet. Og i denne Skæbnestund, hvor Had og Fortvivlelse kæmper i hans Sind, oplades hans Øjne, og han ser sit andet og bedre Jeg; den, han har hadet: Sin egen Samvittighed!

forbløffede Trevor faar det Hverv at ordne de nødvendige Formaliteter.

Vorontzoff, den kyniske Impressario, der ikke viger tilbage for at gøre en Ruffers Gerning, har allerede truffet de fornødne Aftaler om et nobelt Arrangement, som skal spille den unge og fristende Feodora i Hænderne paa Gaiety-Halls Ejer, en degenereret kinesisk Vellystning ved Navn A-Tschun.

„Den sibiriske Danserinde“ Feodora Rostows Première faar et endnu mere sensationelt og dramatisk Forløb end ventet. Iført en Meksikaners maleriske Dragt springer Hogan Ford fra sin Loge over paa Scenen for at befri hende, da hun kæmper en fortvivlet Kamp for ikke at vise sig for Hoben i et skamløst Kostume, som blotter mere, end det skjuler.

Og medens Gaiety-Hall staar i Flamme, og alle flygter i vild Panik, bringer Hogan den unge Pige til sit Palads i den Automobil, som var bestemt for A-Tschun, og gennemfører derpaa sit Forehavende.

Det bliver en fantastisk Bryllupsaften. Indbyrdes modsatte Følelser strides i den unge Bruds Sind; paa den ene Side føler hun, at Hogans Vilje er altbesejrende; men samtidig opføres hun, da Trevor, som selv har fattet Kærlighed til hende, røber Hogan Fords sande Motiver til Giftermaalet. Hos begge de to Unge naar Sindenes desperate Ophidselse en saadan Kulmination, at de et Moment næsten ønsker Hogans Død; og Trevor er ikke langt fra at se sit Ønske ske Fyldest.

Men hurtigt skifter Feodoras letbevægelige Kvindesind; nu da hun har faaet alt at vide, ser hun pludselig denne haarde og viljestærke Mand i helt ny Belysning; hun forstaar ham med ét — og beder til Gud, at hun maa vinde hans Kærlighed. Hun føler instinktmæssigt, at hun maa kunne naa det attraaede Maal ved at elske ham at hele sin rene Sjæl; han viser hende triumferende Sandheden af det gamle Ord om, at Aanden er redebon, men Kødet er skrøbeligt.

Og medens Brandskæret fra Gaiety-Hall endnu lyser i Natten — som Bryllupsfakler, tændt af Brudgommen til Ære for den unge Brud — glemmes i berusende jordisk Elskov for en Stund den lutrede himmelske Kærlighed...

Medens sælsomme Syner drager forbi hans Øjne, som er blevet seende, fatter han det store Under: At Gud er Kærlighed.

Uden Frygt gaar han ud til Ungdomsskaren foran Kirken, hvor en af hans varmeste Tilhængere, der vilde standse Kirkeklokkens Kimen ved at gribe fat i Rebet, ligger lidende paa Jorden, slynget ud gennem et af Taarnets Glughuller. Og Hogan bekender: Jeg har ladet mit Had besmitte Eder. Jeg har forledt Eder til Frafald fra Gud. Dræb mig!

Men selv for Spotteren er der Naade. Den samme sagtmødige Sjælehyrde, som han med Haan jog bort fra Hustruens Sygeleje, viser ham mildt, hvorledes han skal gøre Bod og finde Oprejsning ved at leve og gøre det godt, som han har forbrudt.

Med Anger i Hjertet søger Hogan Ford da tilbage til den ensomme Hytte paa Øen, hvor ogsaa Feodora har begivet sig hen — for at frelse sit Barn, dér hvor hun selv fandt Frelse.

Her, hvor de første Gang saas, mødes de atter, *hun* jublende over, at Gud har hørt hendes Bøn, *han* dybt beskæmmet over, at hun har kunnet bede for ham, der i Had og Forblindelse tilføjede hende Sorg og Lidelser. Hendes urokkelige Kærlighed har løst hans Lænker, befriet den bundne Prometheus!

ejer saavel Filmen som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lignende Materiale med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

PROMETHEUS

FØRSTE DEL

EN FANTASI I BILLEDER

— AF —

MARIE LOUISE DROOP

Fra Clara Wieth i Pontoppidan som Feodora Rostow.

INSTRUKTØR: AUG. BLOM

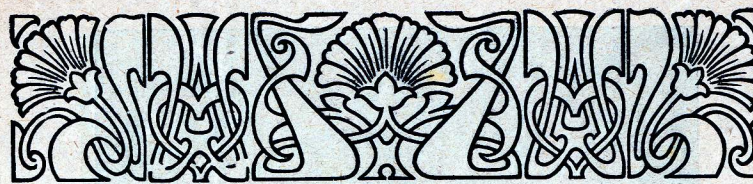
— I HOVEDROLLEN: —

GUNNAR TOLNÆS

HOVEDPERSONER:

Hogan Ford, Milliardær Gunnar Tolnæs
Trevor, hans Ven Tronier Funder
Tatjana Rostow Berthe Forchhammer
Feodora, hendes Datter Clara Wieth Pontoppidan
Iwan Vorontzoff, Forretningsfører Aage Hertel
A-Tschun, Caiety-Hall's Ejer Kai Lind

Prometheus.

Prometheus, en af den græske Mytologis Titaner, ranede i Følge Sagnet Ilden paa Olympen, gemte den i en hul Plantestængel og bragte den tilbage til Menneskene; og hos Ovid fortælles der, at Prometheus dannede Mennesket af Jord og Vand, men Zeus harmedes over hans Trods og lod ham lænke til en Klippe i Kaukasus, hvor en Ørn sønderhakkede hans Lever, indtil han endelig befriedes fra sine umenneskelige Lidelser af Herakles.

For senere Tiders Kunst og Digtning har Prometheus-Skikkelsen haft megen Tiltrækning, særlig berømt er den store engelske Lyriker Shelleys „Prometheus“ og Goethes Digt om samme Æmne, to Digterværker, i hvilke Forfatterinden af denne storslaaede Fantasi i Billeder har fundet Motiver til sin Omplantning af Prometheus-Typen i ny Jord.

Hogan Ford — den moderne Prometheus — er den utrættelige Forsker, Sandhedssøgeren, som selv bittert har erfaret Livets Ubarmhjertighed og gennem sin Erkendelse forledes til Oprør mod Skaberens Magt. Menneskefjendsk og pessimistisk lever han en Del af Aaret en Eneboers Liv paa en fjern Ø; og paa det Tidspunkt, da Handlingen tager sin Begyndelse, er en af hans faa Venner, Trevor, paa Vej til denne afsides liggende Ø med en vigtig Efterretning. Han har fundet den Kvinde, som Hogan Ford har befalet ham at efterspore; hun befinder sig ombord paa en Damper, som ventes den følgende Dag.

Ved denne Meddelelse bryder Hogan Fords gamle Nag paa ny ud i Flammer, Hadet til hende, Hadet til ham,

som skabte denne grusomme Verden. Og for at lade Vennen forstaa de sælsomme Sindsstemninger, som bevæger ham, begynder han at fortælle om sit Liv.

Hans Forældre var forviste til Sibirien, men følte sig dog lykkelige, indtil en Dag hans Fader, der ernærede sig som Pelsjæger, blev kaldt op til Guvernørens smukke og letsindige Frue, Tatjana Rostow. Her oppe i Guvernørpaladset gentog Historien om Potifars Hustru sig. Og skønt Hogan kun var Dreng dengang, forstod han dog, at det var den skamløse Guvernørfrue, der blev Skyld i Forældrenes Ulykke. Det er de uudslettelige Erindringer fra hine Barneaar, der har faaet ham til at hade den Kvinde, som overgav hans ulykkelige Fader til Slavelænkerne og Knutten i Sibiriens Gruber og lod hans syge Mor kaste i Fængsel, hvor Rædslerne berøvede hende Forstanden.

Siden blev Hogan Ford ved Skæbnens Tilskikkelser Ejer af Millioner, efter at han havde fundet rige Guldlejer ved Yukon-Floden. Pengene har dog ikke bragt ham Lykke, men de har givet ham Magt til at trodse Gud og Mennesker.

Den gribende Fortælling afbrydes af et Alarmskud fra et Skib i Havsnød. Det er fra Damperen, som stævner mod sit Bestemmelsessted med den fordums skønne Guvernørfrue og

hendes purunge Datter, Feodora, ombord. Den nydelige unge Pige er engageret til et obskurt Forlystelsesetablissement af en fordægtig Impressario, Iwan Vorontzoff, hvis eneste Tanke i disse truende Nattetimer er at redde sig selv og sit. Da Skibet er i Fare, kommanderer han i Tide Artistinderne til Gaiety-Hall op paa Dækket. Feodora vil ikke lade Moderen i Stikken, men Fru Rostow, som nu er en ældet og hærget Kvinde, imødeser kun Døden som en Befrielse og bønfaller Datteren om at gøre, som Vorontzoff befaler.

Hogan Ford bereder sig uden Betænkning til at bringe Hjælp, thi han hader ikke Mennesker, som er i Nød og kæmper for Livet, men kun dem, der øver Uret.

Ved uforfærdet at trodse Elementernes Rasen og Menne-skenes Frygtagtighed i den mørke Stormnat lykkes det Hogan at redde Feodora fra at omkomme i de fraadende Bølger; og da Impressarioen straks er paa Færde for at sikre sig den bevidstløse unge Pige, bliver han afvist; i det Øjeblik, da Feodora atter slaar sine Øjne op, befinder hun sig i Hogan Fords Bjælkehytte og synes, at den Mand, der staar bøjet over hende, er som selve den gode Gud, fordi han har frelst hende fra den truende Død.

Vorontzoff er imidlertid ikke til Sinds til at lade sig narre saa let for det Bytte, han mener at have kontraktligt Krav paa; ved Nattetid forsøger han med Vold at bortføre Feodora,

men Ford kommer tidsnok til at hindre ham i hans Forehavende og kaster ham uden videre paa Døren.

Det er, som om Samværet med den unge ufordærvede Pige, der ved Skibbrudet er bleven forældreløs, vækker nye Følelser til Live i den gud- og menneskeffjendske Hogan Fords Sind, Følelser, der kommer til Udtryk i Ord som disse: Kunde jeg blot glemme Hadet og opleve Kærligheden!

Men da han en Dag har faaet uomstødelige Beviser for, at Feodora er Tatjanas Datter, sker der et brat Omslag i hans Holdning over for hende, og han gaar af private Grunde ind paa at overgive hende til Vorontzoff; dog udleverer han hende kun paa den Betingelse, at hun ikke maa tvinges til at optræde i Gaiety-Hall.

Medens den grænseløs fortvivlede Feodora maa finde sig i at blive ført fra det Hjem, hun allerede havde vænnet sig til at betragte som sit, til Storbyens Kineserkvarter, vender Hogan Ford sig trodsigt mod nye Opgaver og aflægger uventet et Besøg hos Hans Højærværdighed Biskoppen; først afvæbner han al mulig Mistænksomhed eller Reservation fra den høje Gejstliges Side ved at bede ham anvende en klækkelig Sum til de Fattige i Menigheden; derefter drager han Bispen ind i en teologisk Diskussion, som ender med, at Sjælehyrden erklærer Genierne for at være Guds værste Fjender, thi de er i Slægt med Prometheus og forfører Menneskeheden i Stedet for at være Guds Børns sande Vejledere.

Som Hovedaarsagen til Massernes Frafald fra Kirken stempler Biskoppen Markedsgøglene og de aandløse Forlystelser; og da Samtalen er endt, har den Guds Mand uden at ane det givet Ford Anvisning paa, hvorledes han bedst skal virkeliggøre de Idéer, som aldrig lader hans trodsige Sind i Ro.

Næppe er Millionæren vendt hjem til sit Palads, før han betror Trevor, at han agter at bane Vejen for Genierne paa en Maade, som Verden endnu aldrig har set Mage til, og at han fremdeles vil oprette et vældigt Forlystelsesetablisement for at glæde Menneskene ved Markedsgøglene.

Trevor lytter undrende til, hvad Vennen har at berette om sine Planer; dog, hvad der i Øjeblikket optager den unge følsomme og rettænkende Mand langt mere, er den Kendsgerning, at Feodoras Modstand allerede er knækket ved Tvang, og at hun imod sin Vilje skal debutere samme Aften i Gaiety-Hall.

Da Hogan Ford erfarer, at man saaledes tror at kunne ignorere ham, er han ikke længe om at tage sin Beslutning. Han meddeler kort og fyndigt sin unge Ven, at han endnu samme Aften vil indgaa Ægteskab med Feodora Rostow — ikke for at gøre hende lykkelig, men for at faa Tatjanas Datter i sin Vold med Lovens Ret, og fordi han har Brug for en Søn, undfanget i Had og opdraget i Had, til at fortsætte Kampen, naar hans egne Kræfter engang svigter. Den

forbløffede Trevor faar det Hverv at ordne de nødvendige Formaliteter.

Vorontzoff, den kyniske Impressario, der ikke viger tilbage for at gøre en Ruffers Gerning, har allerede truffet de fornødne Aftaler om et nobelt Arrangement, som skal spille den unge og fristende Feodora i Hænderne paa Gaiety-Halls Ejer, en degenereret kinesisk Vellystning ved Navn A-Tschun.

„Den sibiriske Danserinde“ Feodora Rostows Premiére faar et endnu mere sensationelt og dramatisk Forløb end ventet. Iført en Meksikaners maleriske Dragt springer Hogan Ford fra sin Loge over paa Scenen for at befri hende, da hun kæmper en fortvivlet Kamp for ikke at vise sig for Hoben i et skamløst Kostume, som blotter mere, end det skjuler.

Og medens Gaiety-Hall staar i Flamme, og alle flygter i vild Panik, bringer Hogan den unge Pige til sit Palads i den Automobil, som var bestemt for A-Tschun, og gennemfører derpaa sit Forehavende.

Det bliver en fantastisk Bryllupsaften. Indbyrdes modsatte Følelser strides i den unge Bruds Sind; paa den ene Side føler hun, at Hogans Vilje er altbesejrende; men samtidig oprøres hun, da Trevor, som selv har fattet Kærlighed til hende, røber Hogan Fords sande Motiver til Giftermaalet. Hos begge de to Unge naa Sindenes desperate Ophidselse en saadan Kulmination, at de et Moment næsten ønsker Hogans Død; og Trevor er ikke langt fra at se sit Ønske ske Fyldest.

Men hurtigt skifter Feodoras letbevægelige Kvindesind; nu da hun har faaet alt at vide, ser hun pludselig denne haarde og viljestærke Mand i helt ny Belysning; hun forstaar ham med ét — og beder til Gud, at hun maa vinde hans Kærlighed. Hun føler instinktmæssigt, at hun maa kunne naa det attraaede Maal ved at elske ham af hele sin rene Sjæl; han viser hende triumferende Sandheden af det gamle Ord om, at Aanden er redebon, men Kødets er skrøbeligt.

Og medens Brandskæret fra Gaiety-Hall endnu lyser i Natten — som Bryllupsfakler, tændt af Brudgommen til Ære for den unge Brud — glemmes i berusende jordisk Elskov for en Stund den lutrede himmelske Kærlighed...

PROMETHEUS

ANDEN DEL

EN FANTASI I BILLEDER

■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■ AF ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■

MARIE LOUISE DROOP

INSTRUKTØR: AUG. BLOM

I HOVEDROLLEN:

GUNNAR TOLNÆS

HOVEDPERSONER:

Hogan Ford, Milliardær	Gunnar Tolnæs	
Feodora, hans Hustru	Clara Wieth Pontoppidan	
Trevor, hans Ven	Tronier Funder	
Allan Cormac, Ingeniør	Elever i Geni- skolen {	Svend Melsing
May Lovice		Johanne Fritz-Petersen
Julian Canon-Lee		Hugo Petersen

Prometheus.

(Millionæren Hogan Ford, der som en moderne Prometheus er bleve drevet til Oprør mod Skaberens Almagt paa Grund af sine bitre Livserfaringer, har ægtet den forældreløse Feodora Rostow, skønt hun er Datter af den Kvinde, som voldte hans stakkels Forældres Ulykke. Selv hævder han, at hans Motiver til at indgaa dette Ægteskab kun har været at faa den forhadte Tatjana Rostows Datter i sin Vold og se hende blive Moder til en Søn, undfanget i Had og opdraget i Had. Hans eneste Ven Trevor opføres over hans Sinds ufattelige Haardhed; men Feodora tror at forstaa ham og beder til Gud, at hun maa besejre hans Had og vinde hans Kærlighed.)

Knapt et Aar efter Millionæren Hogan Fords sensationelle Giftermaal med „den berømte sibiriske Danserinde“ Feodora Rostow har den moderne Prometheus virkeliggjort den ene af sine store Planer: Oprettelsen af en fri og konfessionsløs Idealskole, hvor geniale Anlæg hos de Unge kan udfolde sig under de gunstigst mulige Vilkaar. „Geniskolen“ kaldes den i daglig Tale.

Det ualmindelige Foretagende har skabt megen Opmærksomhed om Stifterens Navn, og han staar netop i Begreb med at aflægge den nye Læreanstalt et Besøg, da han indtrængende opfordres til først at begive sig ind til sin Hustru, hvis Tilstand er alvorlig. Men han gør sig haard: Først efter Barnets Fødsel vil han se hende.

Ude paa „Geniskolen“, hvor der holdes Foredrag over Emner som „Naturens Grusomhed“ — illustreret ved grelle Eksempler —, eller „Kirken og Barbariet“, er man

imidlertid travlt optaget af Forberedelser til en smuk Modtagelse af den store Foregangsmand.

Ved sin Ankomst hyldes Hogan Ford som den, Viden-skaben er Tak skyldig: Fra hans Skole vil der udgaa en Slægt, som frigjort fra Fædrenes Tro vil naa til den højeste Erkendelse. Derefter begynder en Gennemgang af Anstaltens mange forskellige Afdelinger; fuld af Anerkendelse hilser Ford

paa den unge, lovende Billedhugger Canon-Lee, der med ungdommelig Dristighed udtaler sin Tvivl om Guds Eksistens; derimod kalder han Allan Cormac en Fantast, da denne Elev i begejstret Optimisme fabler om Muligheden af at skabe et evigt Foraar i Nordeuropa ved at holde den iskolde Labradorstrøm borte fra den varme Golfstrøm ved Hjælp af mægtige Dæmninger!

Da Ford venligt spørger Frøken May Lovice, som Cormac sværmer for, hvilken stor Idé der ligger bag hendes Arbejde, svarer den unge Pige jævnt og naturligt, at hun kun stræber efter at frembringe noget, som kan gøre Menneskene lykkeligere og Verden skønnere; med fin Ironi viser han hende, hvorledes selve den prægtige Rose, hun tilkastede ham ved hans Komme, skjuler den dræbende Orm; men her afbrydes Inspektionen brat ved en Melding fra Millionærens Hjem om, at Fruen ligger for Døden.

Ved sin Tilbagekomst erfarer Hogan til sin dybe Skuffelse, at Feodora har født ham en Datter; og i Hustruens

Soveværelse træffer han hendes Sjælesorger, som han med isnende Hovmod viser bort. Den unge Moder gennemrystes af frygtelige Feberfantasier; da de endelig er forbi, og hun udtaler Ønsket om at se sit Barn, har Faderen allerede ladet det fjerne fra Hjemmet. Trevor har modstræbende bøjet sig under Vennens Vilje og ydet sin Medhjælp til dette Skridt, skønt han finder det hjerteløst; og tilmed har han maattet

love ubrødelig Tavshed. Den eneste Trøst, Hogan har at give den ulyksalige Moder, lyder saaledes: Hvis du engang giver mig en Søn, saa vil din Søn leve!

Nogen Tid senere aabnes med Brask og Bram den store Forlystelsespark, som Hogan Ford har skænket sin By. Paa Aabningsdagen bærer han den samme Cowboydragt som hin Aften i Gaiety-Hall; men paa hans Glædesdag er Feodora sørgeklædt; hendes Tanker kredser kun om den lille Pige, som hun tror død.

Den smukke May Lovice fra „Geniskolen“ er ogsaa blandt de første Besøgende i det nye Forlystelsesetablisement; hun har Lyst til at se, hvorledes Hogan Ford vil gøre Menneskene lykkelige.

Paa denne Eftermiddag, som skulde være viet til Livsglæde og harmløs Munterhed, udvikler Begivenhederne sig imidlertid hastigt paa en Maade, der kommer til at gribe afgørende ind i de to Ægtefællers Liv. Saa snart Hogan Ford er taget hjemme fra, bekender Trevor alt for Feodora, som straks iler

til sin lille Pige; og i denne Stund, hvor hun for første Gang gennembæves af Moderkærlighedens uendelige Lykke, føler hun samtidig Angsten for, at Barnet atter skal blive taget fra hende, og flygter derfor bort med det.

Imedens dette foregaar, færdes Hogan Ford ukendt blandt Mængden, som strømmer til de nye Forlystelser; han er i et ganske fortræffeligt Humør, da han med eet bliver Vidne til

et gribende Optin: May Lovice har frygtløst søgt at standse et Udslag af menneskelig Bestialitet, og til Tak stenes hun til Døde. For sent hugger Hogan Ford sig Vej gennem den opfanatiserede Mængde; May har udaandet. Og i sit Hjerte føler han et Øjeblik, at den lille Pige, der ikke er mere, og som havde troet paa Lykken og fundet Verden skøn, retter en stum Anklage imod ham.

Da han vender hjem, hensættes han i et hæftigt Raseri ved Meddelelsen om, at hans Hustru er gaaet og ikke kommen tilbage. Men næppe har han betraadt sit Arbejdsværelse, før hans Blods vilde Rasen isnende stivner: Dér sidder Vennen Trevor, død for egen Haand; Ligets Fingre krummer sig krampagtigt om et Brev, der er som en ny og manende Anklage: Trevor har valgt Døden, ikke fordi han frygtede Vennens Vrede, men fordi Hogans ubændige Had til Gud og Mennesker har forgiftet hans Sjæl og lagt hans Liv øde.

Selv om Dagens gribende Indtryk hamrer stærkt paa Hjertets lukte Døre, rejser Hogan sig ikke desmindre i ny Trods:

Skal hans Hjerte end sprænges af Lidelse, vil han dog ikke opgave Kampen. Ukuelig indvarsler han til Strid mod de bestaaende Kirkesamfund; i Prometheus-Templet paa „Geniskolen“s Grund vil han personlig prædike Hadets Evangelium.

Forgæves søger Hans Højærværdighed Biskoppen at faa ham fra dette Forehavende ved at true ham med Himlens

Forbandelse; Hogan lader sig ikke skræmme; Prometheus lig vil han forme Mennesker i sit Billede.

Den gamle Kirke, som Hogan Ford benytter til sin ateistiske Propaganda, er fyldt til sidste Plads paa den Dag, da han staar paa Prædikestolen og prædiker Hadets Evangelium. Han tager sit Udgangspunkt fra Skriftens Ord om, at Gud Herren skabte Mennesket i sit Billede. Mand og Kvinde skabte han . . . Og Gud saa alt, hvad han havde skabt; og sé, det var saare godt. Men det var en Dæmons Værk, tordner Hogan; og denne Dæmon trodser han. Frygtløs nedkalder han dens Straffedom over sit eget Hoved uden at bøje Knæ for den kuede Menneskeheds ubarmhjertige Tyrant.

Midt under denne himmelstormende Prædiken sker det som ved et Mirakel, at Kirkeklokken begynder at ringe, — som drog en usynlig Haand i Rebet. Og i denne Skæbnestund, hvor Had og Fortvivlelse kæmper i hans Sind, oplades hans Øjne, og han ser sit andet og bedre Jeg; den, han har hadet: Sin egen Samvittighed!

Medens sælsomme Syner drager forbi hans Øjne, som er blevet seende, fatter han det store Under: At Gud er Kærlighed.

Uden Frygt gaar han ud til Ungdomsskaren foran Kirken, hvor en af hans varmeste Tilhængere, der vilde standse Kirkeklokkens Kimen ved at gribe fat i Rebet, ligger lidende paa Jorden, slynget ud gennem et af Taarnets Glughuller. Og Hogan bekender: Jeg har ladet mit Had besmitte Eder. Jeg har forledt Eder til Frafald fra Gud. Dræb mig!

Men selv for Spotteren er der Naade. Den samme sagtmodige Sjælehyrde, som han med Haan jog bort fra Hustruens Sygeleje, viser ham mildt, hvorledes han skal gøre Bod og finde Oprejsning ved at leve og gøre det godt, som han har forbrudt.

Med Anger i Hjertet søger Hogan Ford da tilbage til den ensomme Hytte paa Øen, hvor ogsaa Feodora har begivet sig hen — for at frelse sit Barn, dér hvor hun selv fandt Frelse.

Her, hvor de første Gang saas, mødes de atter, *hun* jublende over, at Gud har hørt hendes Bøn, *han* dybt beskæmmet over, at hun har kunnet bede for ham, der i Had og Forblindelse tilføjede hende Sorg og Lidelser. Hendes urokkelige Kærlighed har løst hans Lænker, befriet den bundne Prometheus!

ejer saavel Filmen som dens Plakat- og Program-Tekst o. a. lignende Materiale med absolut Eneret.

Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

Victoriateatret.

Den store danske Film

Prometheus

Clara Pontoppidan
og
Gunnar Tolnæs.

Denne Film har vist sig at være en Sukces, anerkendt baade af Presse og Publikum, idet baade Handling, Iscenesættelse og Spil er smeltet sammen til en af de lødigste Kunstfilm, der længe har været fremme herhjemme. Af Pressens Udtalelser framhæves:

„ — med allerstørste Interesse vil man følge denne Films Vandring gennem Landene — at den er en Landevinding for dansk Film kan allerede nu slaas fast! (Berl. Tid.)

„ — en god dansk Film, der beviser, at Danmark meget vel kan frembringe udmærkede Film, naar det skal være Det bliver en stor Tilløbsfilm for Victoriateatret, der næppe faar Brug for nyt Program foreløbigt.

(Pol.)

.... Filmen er soigneret, og Iscenesættelsen klar og oprindelig. Det er absolut en dansk Film, som vi kan være bekendt og som man bør se.

»B. T.«

... der var i det hele taget gjort et betydeligt Arbejde for at hæve Filmen over det helt almindelige. Publikum vil sikkert med Interesse afvente 2. og sidste Del.

»Dag. Nyh.«

.... en ganske enestaaende Film.

»Kl. 5.«

Sjældent har vel en dansk Film mødt saa stor Anerkendelse.

3063.

XXIV

BONDS OF HATE

By A. G. BLOM.

A Nordisk Special Attraction.

... Featuring ...

CLARA WIETH

and

G. S. TOLNESS.

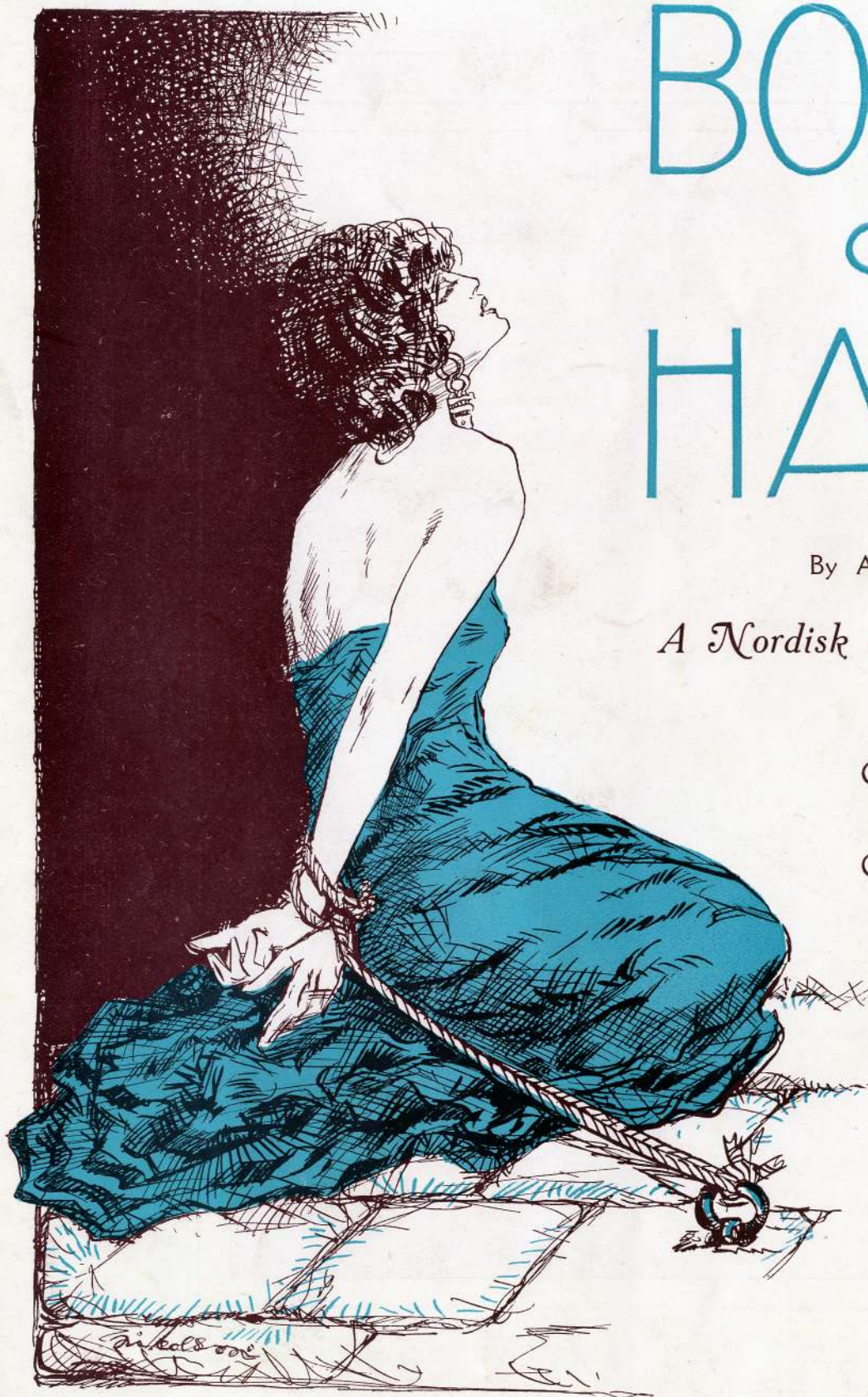
All Enquiries to

Nordisk Films Co., Ltd.,

24, DENMARK STREET
LONDON, W.C. 2.

Telegrams—
"Norfilcom, Westcent, London."

Telephone—
Gerrard 6172

Proprietors 1919

CLARA WIETH in "BONDS OF HATE."

The Story

MARK MERTON spends much of his leisure at a shooting box built on a small island in the bay of San Francisco. He is there when his friend and secretary, Trevor, brings him the news that he had been waiting for—Tatiana Rostow and her daughter Feodora were passengers on the Rurik bound for 'Frisco and now overdue.

Years before, when Mark was a boy, he had lived in Russia with his father and mother. His father, a skin merchant, was summoned to show his wares to Tatiana the wife of the Governor of the place. Tatiana had attempted to compromise his father and the

Governor returning unexpectedly, she had denounced him and caused him to be sent to the mines. His mother though in poor health had been thrown into a loathsome dungeon. Mark though a mere child had realised that Tatiana was the cause of his parents' troubles and had sworn to be revenged. Having amassed wealth, he had been able to purchase power, and was a "big man" in the district.

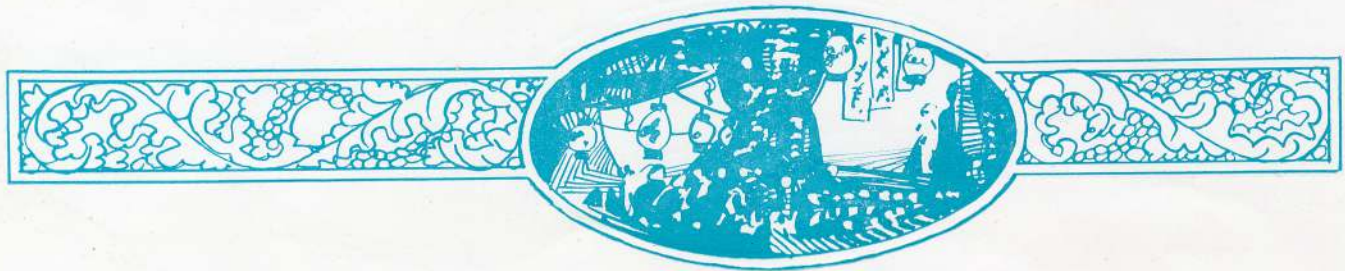
Now, Tatiana with her daughter, exiles from their country were on their way to fulfil a contract with Ivan Ludoff, a variety agent to appear in Russian dances.

Suddenly, a rocket is heard, and Mark with the few other inhabitants of the island go down to the beach, to find a large steamer, fast on the rocks. By means of the rocket apparatus some of the men, including Ludoff are brought to the shore. Mark seeing a woman

floating in the surf, launches a boat and brings her ashore. It is Feodora. Ludoff claims her but Mark brushing him aside, takes her to his house, not knowing her identity. Ludoff follows and attempts to take her by force, but Mark after a stiff fight throws him out.

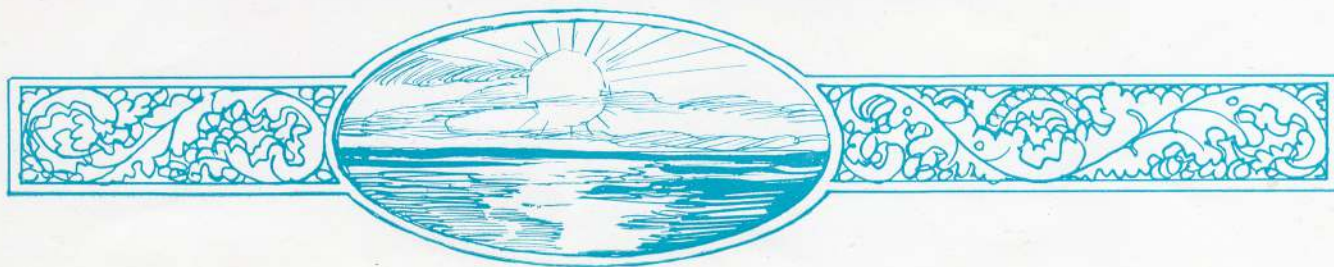
A few weeks later Mark Merton is at his town house with Feodora. He has taken her there, still unaware of the fact that she is the daughter of the woman, he had vowed to be revenged upon. A chance conversation had just revealed her identity when Ludoff and Hu Tsin are announced. The latter is the manager of the Gaiety Music Hall in the Chinese quarter, where Feodora is to appear. They demand their rights and Mark thinking only of his revenge and not of his growing love for the girl, gives her up; at the same time warning the two men that if they force her to appear against her will, they will

have him to reckon with. Trevor who has also fallen in love with her, protests, without avail and determines to watch events. One day he brings Mark news that Feodora is to appear that evening. Mark, disguising himself as a cowboy goes to the hall, and after an exciting scene carries her off.

That night he marries her. He has not abandoned his vengeance, only he realises that she must be legally his, if he is to protect her.

A year passes by. Mark has not allowed his love to triumph over his revenge, and she, poor girl, is unhappy for she adores her husband. One day a message is brought to Mark that a daughter has been born to him and that Feodora is dangerously ill. There is

no hope, he is told, if the delirium continues. At length he is allowed to see her and then he realises that he loves her more than life and yet is bound by rigid bonds of hate. So he tells Trevor to take the baby away in case it should resemble its grandmother and when Feo asks for it he tells her that it is dead.

Mark's conscience is uneasy and he seeks forgetfulness in wandering amongst strange haunts. Trevor takes advantage of one of these absences to tell Feo that her child lives and where it is being cared for. Never again will she be parted from her child and so she carries her to that island where she had first met her husband.

Mark at length realises the baseness of his actions and repentant he too seeks refuge in his lonely retreat. There husband and wife meet again and the bonds of hate are broken at last.

...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og
...at det er en af de mest interessante og

Royal Standard Biograph

Heden Avond ?

Heden Avond ?

PROGRAMMA.

PROMETHEUS

Groot fantastisch filmwerk in 2 deelen, elk in 5 Acten.

In de hoofdrollen: **Clara Wieth en Gunnar Tolnaes**

Eerste deel: **DE BEVRIJDE.**

Eerste deel: **DE GEKETENDE
PERSONEN.**

Hogan Ford, een moderne Prometheus . . .	GUNNAR TOLNAES
Trevor, zijn vriend	TRONIER FUNDER
Tatjana, Rostow	BERTHA FORCHHAMMER
Ivan Werenzeff, impressarie	AAGE HERTEL
A. Tschun	KAI LIND

De oude Grieksche sage vertelt van Prometheus, dat hij de Goden honde en het vuur van den hemel roofde, om menschen te scheppen naar zijn evenbeeld. Zeus straffe den vermetele en liet hem aan rotsen van den Kaukasus ketenen.

Een bittere onbarmhartigheid van het leven reeds vroegtijdig heeft ondervonden en daardoor tot opstand tegen den schepper is gekomen.

Een menschenvijand en zeer pessimistisch leeft hij het grootste gedeelte van het jaar, teruggetrokken van de wereld, op een eenzaam eiland. Hier vindt hem zijn vriend Trevor, die uitgesonden is om bericht te brengen van de vrouw van den Siberischen gouverneur Rostow deze vrouw was het schepsel dat Hogan het meest en het sterkste haatte, want zij was de oorzaak dat zijn vader in de Siberische mijnen was geworpen en zijn moeder krankzinnig in een onderaardsche gevangenis stierf.

Tatjana Rostow echter bevond zich met haar dochter Feodora op een schip, dat zwaar te kampen had met storm en op de rotsen van het eenzaame eiland dreigde te verpletteren.

De beide vrouwen waren op weg naar Amerika, waar Feodora die mooi dansen kon, door een impressarie was geengageerd voor een variete. Toen er levensgevaar dreigde en de impressarie de meisjes sommeerde aan dek te

gaan, wilde Tatjana niet mee haar was het leven een last geworden en zij hoopte den reeds lang verwachten dood in de golven te vinden en zo geschiedde het schip was op klip geloopt en Feodora kon slechts met moeite worden gered, terwijl haar moeder verdronk.

De redder van Feodora was niemand minder dan Hogan Ford zelf, de zeelieden hadden hem naar het strud geroepen, menschen in gevaar wetend, had hij voor eenigen oogenblikken zijn haat vergeten en was zelf in een klein bootje over de branding gevaren om de schipbreukelingen te redden.

TWERDE ACTE. Op zijn sterke armen droeg hij Feodora in zijn huisje, nadat hij zich eerst van den opdringerigen impressarie had bevrijd. Met moeite bracht hij de drenkelinge weer tot het leven terug en verzorgde haar

als een liefdevolle vriend. Toen Feodora eindelijk de oogen opende en hij in haar lief, onschuldig gelaat blikte, was het hem alsof er iets in zijn binnenste verteederde.

DERDE ACTE. De impressarie was Feodora gevolgd hij beschouwde haar als zijn eigendom, want hij had haar gekocht en betaald, ze moest mee met hem en dansen. Terwijl hij reeds bezig was haar met geweld uit het huis weg te dragen, verscheen Hogan Ford en prentte hem in het geheugen, dat niemand nog ooit gewaagd had zich tegen Hogan Ford te verzetten.

Onderwijl vertelde Trevor het resultaat zijner onderzoekingen en deelde Hogan Ford zijn vermoedens mede, dat de zoo zeer gehate Tatjana Rostow zich met haar dochter op het gesrande schip hadden bevonden. In tusschen verscheen Feodora, geheel en al de lieflijke jongedame die zij was, en de indruk die zij op beide vrienden maakte, was overweldigend. Zij vertelde Hogan Ford haar geschiedenis hoe haar vader haar sloeg later doodgeschoten werd hoe zij honger leden en de agent kwam, die

Z. O. Z.

haar wilde dwingen te dansen. Maar zij ken niet dansen, als er veel menschen waren. Hebben ze je vader doodgeschoten? Hoe heette je vader, meisje? Deze vraag zou niet meer beantwoord worden, want er kwamen heeren om Hogan Ford te spreken, o. a. ook A-Tschun, een chinees, de directeur van de Gaiety Hall, in gezelschap van den impresario.

VIERDE ACTE. Uit het document, hetwelk de beide heeren voorlegden, bleek Hogan Ford maar al te duidelijk, dat Feodora de dochter van den voormaligen gouverneur van Siberie, graaf Rostow, en diens misdadige vrouw, Tajana was.

Het was een vreeselijke strijd, die Hogan Ford nu streed aan den eenen kant de ontwakende genegenheid voor het jonge meisje en aan den anderen kant zijn gruwelijken haat tegen haar moeder De haat won het en Feodora werd overgeleverd aan de beide heeren

van de Gaiety-Hall, echter onder voorwaarde, dat zij haar niet mochten dwingen voor het publiek te dansen.

De arme Feodora begreep van dit alles niets zij waande zich reeds veilig en geborgen, als zij weer overgeleverd wordt aan menschen, die haar schoonheid slechts voor misdadige doeleinden wilden exploiteeren. Het was den ook vreeselijk wat zij te lijden had.

Intusschen was ook Hogan Ford teruggekeerd naar zijn paleis in de stad de nieuw opgedane ondervinding had hem nog stugger en vijandiger tegenover de menschen gemaakt. Hij zocht een bekenden geestelijke op om zijn eigen meeningen opnieuw te kunnen toetsen.

De geestelijke wees hem de geniale menschen als de grootste vijanden der schepping het zijn Prometheus - naturen, en toch zouden zij als zij maar wilden, de schakel kunnen zijn tusschen den schepper en zijn scep-sels. Dit bracht Hogan Ford op een idee hij wilde een school stichten voor geniale kunstenaars. Buitendien zou hij hier en in andere groote steden, kermistuinten oprichten om de menschen gelukkig te maken.

Als hij dit alles beraamde trof hem het bericht van Trevor, dat men Feodora toch wilde dwingen om in dit beruchte variete op te treden, Trevor nog heden avond zal ik met Feodora trouwen!

Maar het was niet zijn plan om Feodora gelukkig te maken hij wilde een zoon hebben in haat geboren, en in haat groot gebracht, die eens den strijd zou voortzetten, als hem den wapens uit de hand vallen.

VIJFDE ACTE. Hogan Ford hield van het schilderachtige costume der Mexicanen en droeg het telkens, als hij onbekend wilde blijven. Ook dezen avond begaf hij zich aldus gekleed in de Gaiety-Hall en kon nog net aanschouwen hoe Feodora danste, slechts schamel gekleed. In een oogwenk had hij de lampen stuk geschoten, Feodora op zijn armen genomen en in zijn auto gedragen. Achter hem stond de Gaiety-Hall in lichte laale.

Voordat Feodora begreep, wat er eigenlijk met haar gebeurd was, stond zij in de kamer van Hogan Ford, waar zij haar huwelijksacte moest onder-teekenen.

Wat er in Feodora omging, laat zich niet beschrijven hij begreep de situatie pas eenigszins, toen Treven haar mededeelde, dat dit alles geschiedde uit haat jegens haar ouders.

Als zij eindelijk met Hogan alleen is, en hij haar vroeg, waarmede zij zijn liefde wilde verwerpen, antwoorde zij fier: »Met de kracht van mijn ziel!»

EINDE EERSTE GEDEELTE.

DEWA BERDOSA.

Gambar terlampan bagoes dalam doewa serie besar, tiap-tiap serie terdjadi dalam lima bagian. Nona Clara Wieth ada memegang lakon beserta dengen toean Gunnar Tolnaes.

SERIE PERTAMA: DIDALEM BLENGGOE

Hogan Ford soedah merasakan kepedihannya kehidospan didoesia ini moelai dari ketjil, hingga ia bentji sekali kepada doenia dan kepada jang mengoesas doenia ini, jaitoe Toean. Ia djoga djadi seteroe dari antero memoesia dan hidosp bersendirian seperti orang tapa disoesat poelau. Salah satee sahabatnja bernama Trevor berte-moe dengan dia dipoesat sitoe dengan membawa chabar hal isterinja seorang Gouverneur Siberie, jaitoe Gouverneur Rostow. Perampoesan ini ada dibentji sangat oleh Hogan Ford, sebab ialah jang menjebabkan bapaknja diboesang ditanah Siberie, dan menjebabkan djeega iboenja meninggal doelia.

Tatjana Rostow, jaitoe isteri Gouverneur Rostow terseboat, djoestroe baroe naik kapal dengan anaknja perempoesan nama Feodora. Poraos kapal jang dinaiki itoe ter-serang angin riboet ada didekatnja poelau sitoe. Njonjah Rostow dan anaknja maoe pergi ketanah Amerika, dibawa oleh eigenaar seboeah komedie, karena monah Feodora ada pandal menari. Waktoe peraoe jang dinaiki itoe tersearang bahaja riboet, njonjah Rostow dan anaknja disoesoeh naek keatas dek, tapi njonjah Rostow tidak maoe, ia lebih senang mendapat kematian, karena ia soedah djemoes hidosp. Begitulah tatka-la itoe peraoe antjoer ditemposh batoe karang, njonjah Tatjana mati tenggelaw, se-dang Feodora dapat ditolong oleh Hogan Ford dengan tida taoe jang itoe anak dari perempoesan seteroenja!

Dengan seoesah ia dapat menolong Feodora jang soedah setengah mati itoe. Waktoe Feodora memboeka matanja disoesmahnja Hogan Ford, dan memandang ke-pada Hogan Ford, sasa hati Hogan Ford seperti orang blingoes!

Eigenaar komidie jang soedah kloewarkan wang banjak boewat njonjah Tatjana dan Feodora memandang itoe perempoesan ada soedah djadi poesjanja. Sebab itoe ia datang ditempat Hogan Ford akan minta Feodora boewat dipaksa djadi anak komidienja. Tapi Hogan Ford dengan gagah menghalang-halangi kemaoean eigenaar komidie itoe.

Trevor, sahabatnja Hogan Ford, bertjeritera kepadanja jang Tatjana Rostow dan anaknja ade memoespang dalam peraoe jang antjoer dekatnja poelau doelos itoe. Feodora jang soedah semboeah seperti sediakala, pergi berlemoe dengan doea sekabat itoe, jang amat tertjengang-tjengang melihat tjantik moleknja Feodora itoe. Feodora

lalee menjeriterakan perdjalaanja bagaimana ia dipoesoeli oleh bapaknja sendi-si bahwa ajahnja mati ditembak orang dan hal ia dipaksa oleh itoe eigenaar komidie disoesoeh menari. Hogan Ford bertanja namanja bapaknja, tapi sebo-loem Feodora dapat membalas, itoe eigenaar komidie datang disitoe beserta dengan A Tschun direktuur dari schouwburg Gaiety Hall. Eigenaar komidie menoesndjoekkan soerat contract, jang soedah ditanda nama oleh Tatjana dan Feodora sendiri. Hogan Ford sekarang taoe, jang Feodora ada anak dari seteroenja sendiri. Ia mendjadi blingoes, apakah Feodora diberikan apa tidak. Ia seboetolnja soedah berahi dan bim-bang pada Feodora, tapi kebentjiannja kepada iboenja Feodora djoga besar! Kedja-diaanja Feodora jang seedah merasa selamat itoe diberikan lagi kepada Eigenaar komidie itoe, tapi dengan perdjandjian, tidak boleh disoesoeh menari dimoeska banjak orang.

Hogan Ford jang amat sedia hatinja, poelang keroemahnja. Ia lalel bertemoe dengan seorang pendita, dan bertanja kepadanja tentang roepa-roepa perkara. Ia dja-di terlebih-lebih bentjiannja kepada manoesia dan kepada Toehan! Itoe pendeta kasih tahoe padanja, bahwa orang jang pandai-pandai itoe seboetolnja djadi memoesahnja Toe han, karena mereka itoe soelah-olah menertawai akan kekoewasaan Toehan. Hogan Ford lalel maoe bikin sekolahan goema mendidik orang jang begitoe itoe. Ia djoga maoe mendirikan tempat kesenangan dikota-kota jang besar.

Sementara ia ada niat begitoe itoe, ia trima kabar dari Trevor, jang Feodora akan dipaksa disoesoeh menari dimoeska orang banjak. Hogan Ford serta dengar hal itoe, lalel toamboeh kemaoeanja akan mengambil isteri pada Feodora, tapi tidak dari tjintanja kepadanja, tjoesma lantaran kebentjiannja kepada iboenja Feodora, soe-paja ia bisa dapet seorang anak jang besok akan menoesoekkan maksoednja! Itoe ma-lem djoga dengan menjamar pakalan tjara orang Mexico ia soedah masoek disoesmah komidie, dimana Feodora menari. Ia teroes tambak lampoe-lampoenja itoe gadeng komidie, dan teroes bawa lari Feodora dengan naik motor. Itoe malam djoga Feodo-ra disoesoeh menandai soerat nikahnja! Feodora jang seperti orang maimpi, baroe mengerti apa jang terdjadi itoe, serta Trevor kasih taoe padanja, jang perkawinan itoe terdjadi sebab dari sangat bentjiannja Hogan Ford kepada Tatjana Rostow.